

ΕΤΟΣ 62ον

13 Ἀπριλίου 2014

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 15 (3176)

Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΜΑΣ

Ἐξ ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὸ Πάσχα, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς στὴ Βηθανία, προσκαλεσμένος σέ δεῖπνο. Ἐκεῖ βρισκόταν καὶ ὁ Λάζαρος τὸν ὁποῖο εἶχε ἀναστήσει τὴν προηγούμενη μέρα. Μαζὶ του βρῖσκονται καὶ οἱ ἀδελφές τοῦ Λαζάρου, ἡ Μάρθα, πού διακονοῦσε στὸ τραπέζι, καὶ ἡ Μαρία, πού ἄλειψε μέ μύρο τὰ πόδια τοῦ Κυρίου καὶ τὰ σκούπισε μέ τὰ μαλλιά της. Παρόντες ἦταν καὶ πολλοὶ Ἰουδαῖοι γιατί εἶχαν μάθει γιὰ τὴν ἀνάσταση τοῦ Λαζάρου καὶ ἤθελαν νά τὸν δοῦν ἀπὸ κοντά. Οἱ ἄρχιερεῖς τους πάντως εἶχαν τόσο φθόνο κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὥστε ἤθελαν νά σκοτώσουν τὸν Λάζαρο γιὰ νά ἐξαφανίσουν τὰ πειστήρια τοῦ θαύματος, τὴ μαρτυρία τῆς ἀνάστασης.

Ὁ Ἰούδας, φθονώντας θανάσιμα τὸν Χριστό, διαμαρτυρήθηκε γιὰ τὴ σπατάλη τοῦ μύρου, τάχατες, ἀπὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τοὺς φτωχοὺς, ἐνῶ ἦταν ἀποδεδειγμένο ὅτι κρατοῦσε τὰ βαλθόμενα στὸ «γῆλωσσόκομο», ὄντας ἀνάξιος τῆς ἐμπιστοσύνης πού τοῦ ἔδειξε ὁ Κύριος. Ἀπλῶς, τὸ «ἐνδιαφέρον» του γιὰ τοὺς φτωχοὺς γινόταν τὸ νομότυπο κάλυμμα τῶν ἀληθινῶν αἰσθημάτων του γιὰ τὸν Ἰησοῦ.

Ἡ εἴσοδος στὴν πόλη τῶν Ἱεροσολύμων

Τὴν ἐπόμενη μέρα ὁ Χριστὸς εἰσέρχεται στὰ Ἱεροσόλυμα καθισμένος πάνω σέ ἓνα πουλᾶρι. Ζητωκραυγάζει τὸ πλῆθος «Ὡσαννά», ἐνῶ μέχρι τὴ Μεγάλῃ Παρασκευῇ θά ἔχει μεταστραφεῖ καὶ θά ζητάει «σταυρωθήτω». Οἱ ἄρχοντες εἶναι ἐκεῖνοι πού παρέσυραν τὸν λαὸ νά ἀλλάξει γνώμη, φοβούμενοι ὅτι ἡ δημοτικότητα τοῦ Κυρίου θά τοὺς στεροῦσε τὴ δική τους. Ἐλλήωστε καὶ ἡ κοσμικὴ ἀντίληψη πού εἶχαν γιὰ τὸν Μεσσία, ἀπείχε πολὺ ἀπὸ τὴν ἀλήθεια. Ἀκατανόητοι παρέμειναν γι' αὐτοὺς οἱ Προφῆτες, ὅταν μιλοῦσαν γιὰ τὴν εἴσοδο τοῦ βασιλεῖα τῶν Ἱεροσολύμων «πραέως» καὶ «ἐπιβεβηκότες ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον» (Ζαχ. 9,10).

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. ιβ' 1-18)

Εὐλογημένοι ὁ ἐρχόμενος

Πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθηγκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει· ὁ δὲ Λάζαρος εἷς ἦν τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ. Ἡ οὖν Μαρία, λαβοῦσα λίτρον μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐξέμαξε τοῖς θριξίν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου. Λέγει οὖν εἰς ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι· Διατί τοῦτο τὸ μῦρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; Εἶπε δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτῃς ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες αὐτήν, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τηρήσκει αὐτό. Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Ἔγνω οὖν ὄχλος πολλὸς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐσσι, καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς, ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν, ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπήγον τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν. Τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολλὸς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτήν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱερουσόλυμα, ἔλαβον τὰ βαιᾶ τῶν φοινίκων, καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ καὶ ἔκραζον· «Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου», βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. Εὐρῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον, ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθὼς ἐσσι γεγραμμένον· «Μὴ φοβοῦ, θύγατερ Σιών· ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου». Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον, ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιημέναι τὸ σημεῖον.

Γίνεται τὸ ὄναριο πρότυπο γιὰ κάθε Ὁρθόδοξο μέ τὴν ἐξῆς ἔννοια: ἐνθρονίζει τὸν Χριστό, γίνεται ὑπάκουο στὴν κατεύθυνση πού κάθε φορά τοῦ δίνει ἐκεῖνος καὶ παραμένει ἀδιάφορο ἀπέναντι στίς κραυγές τοῦ πλήθους.

~ Ἄς συνοδέψουμε κι ἐμεῖς ἀδελφοί, τὸν Χριστό στὴν εἰσοδό του στὴν πόλη τῆ μεγάλης, σείοντας νοητὰ τὰ «βαιᾶ τῶν φοινίκων» (κλαδιά φοινικιάς), δηλαδή ἀναγνωρίζοντας ὅτι στό πρόσωπό του ὁ θάνατος νικήθηκε κατὰ κράτος, καὶ στρώνοντας τὰ ἱμάτιά μας γιὰ νά περάσει ἀπὸ πάνω τους, δηλαδή ἀναγνωρίζοντας ὅτι οἱ ἀρετές καὶ τὰ χαρίσματα πού κοσμοῦν τὸν καθένα μας τοῦ ἀνήκουν.

~ Ἄς ἐνθρονίσουμε τὸν Χριστό στίς καρδιές μας, ἄς ὑπακούσουμε πλήρως σὰ προστάγματά του, ἀδιαφορώντας πλήρως γιὰ τίς προσβολές τοῦ πλήθους τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν πλογισμῶν, πού πηλαγιοκοποῦν τὴν καρδιά μας, μιμούμενοι τὸ «φρόνημα» τοῦ ὄναριου.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἔξην ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὸ Πάσχα ἦλθε ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Βηθανίαν, ὅπου ἦτο ὁ Λάζαρος, ὁ ὁποῖος εἶχε πεθάνει καὶ τὸν ὅποιον ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν. Ἐκεῖ τοῦ ἔκαναν δεῖπνον καὶ ἡ Μάρθα ὑπηρετοῦσε, ὁ δὲ Λάζαρος ἦτο μεταξύ ἐκείνων πού ἦσαν μαζὶ του στὸ τραπέζι. Ἡ Μαρία τότε ἐπῆρε μίαν λίτραν γνυσίου πολυτίμου μύρου νάρδου, ἄλειψε τὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ καὶ τὰ ἐσφόγγισε μὲ τὰ μαλλιά της, καὶ τὸ σπῆτι ἐγένετο ἀπὸ τὴν μυρωδιά τοῦ μύρου. Λέγει τότε ἓνας ἀπὸ τοὺς μαθητὰς του, ὁ Ἰούδας, ὁ υἱὸς τοῦ Σίμωνος ὁ Ἰσκαριώτης, ἐκεῖνος πού θὰ τὸν παρέδιδε, «Γιατὶ δὲν ἐπουλήθηκε αὐτὸ τὸ μύρον γιὰ τριακόσια δηνάρια καὶ δὲν ἐδόθηκε εἰς τοὺς πτωχοὺς;». Αὐτὸ τὸ εἶπε ὄχι ἀπὸ ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς πτωχοὺς, ἀλλὰ διότι ἦτο κλέπτης καὶ εἶχε τὸ ταμεῖον καὶ ἀφαιροῦσε ἐκεῖνα πού ἔβαζαν μέσα. Τότε εἶπε ὁ Ἰησοῦς, «Ἄφνεστέ τιν· διὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τὸ ἐφύλαξε· διότι τοὺς πτωχοὺς τοὺς ἔχετε πάντοτε μαζὶ σας, ἐνῶ ἐγὼ δὲν μὲ ἔχετε πάντοτε». Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἔμαθαν ὅτι εἶναι ἐκεῖ, καὶ ἦλθαν ὄχι μόνον διὰ τὸν Ἰησοῦν, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ἴδωσιν τὸν Λάζαρον, τὸν ὅποιον ἀνέστησε ἐκ νεκρῶν. Οἱ ἀρχιερεῖς τότε ἀπεφάσισαν νὰ θανατώσων καὶ τὸν Λάζαρον, διότι ἐξ αἰτίας του πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἔφευγαν καὶ ἐπίστευαν εἰς τὸν Ἰησοῦν. Τὴν ἐπομένῃν ἡμέραν πολὺς κόσμος πού εἶχε ἔλθει εἰς τὴν ἐορτήν, ὅταν ἄκουσαν ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐπῆραν κλάδους ἀπὸ φοίνικας καὶ ἐβγῆκαν πρὸς προὔπαντίσιν του καὶ ἔκραζαν, «Ὡσαννά, εὐλογημένος νὰ εἶναι ἐκεῖνος πού ἔρχεται εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ». Ὁ δὲ Ἰησοῦς εὐρῆκε ἓνα μικρὸν ὄνον, καὶ ἐκάθησε ἐπάνω του, καθὼς εἶναι γραμμένον, Μὴ φοβᾶσαι, θυγατέρα Σιών, νὰ, ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται καθισμένος εἰς ἓνα πουλᾶρι ὄνου. Τὰ λόγια αὐτὰ δὲν τὰ κατάλαβαν τότε οἱ μαθηταὶ του, ἀλλ' ὅταν ἐδοξάσθηκε ὁ Ἰησοῦς, τότε θυμήθηκαν ὅτι αὐτὰ ἦσαν γραμμένα γι' αὐτὸν καὶ ὅτι τοῦ τὰ ἔκαναν. Ὁ δὲ κόσμος πού ἦτο μαζὶ του ἔδινε μαρτυρίαν ὅτι ἐφώνασε τὸν Λάζαρον ἀπὸ τὸ μνήμα καὶ τὸν ἀνέστησε ἐκ τῶν νεκρῶν. Διὰ τοῦτο καὶ τὸν ὑποδέχτηκε ὁ κόσμος διότι ἄκουσαν ὅτι ἔκανε αὐτὸ τὸ θαῦμα.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Οἱ ἀπόψεις γιὰ τὸν Χριστό

Ἦ Ἀλλοι τὸν θεωροῦν κοινωνικὸ ἐπαναστάτη πού ἀντιτάχθηκε στὴ βία καὶ τὴν κοινωνικὴ ἀδικία καὶ μὴ μπορῶντας νὰ κάνει ἀλληλιώτικα θανατώθηκε, πάλι λόγῳ κοινωνικῆς ἀδικίας. Ἦ Ἀλλοι πάλι πιστεύουν ὅτι κάνει ὑπομονὴ ὁ Θεός-Χριστὸς μέχρις ὅτου λᾶβει πῦρ καὶ κατακαύσει τοὺς ἀσεβεῖς. Ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦν προβολὴς τοῦ δικοῦ τοῦ ψυχικοῦ κόσμου καὶ τίποτα περισσότερο.

Ἦ Χριστὸς εἶναι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Θεός· ἔγινε ἄνθρωπος γιὰ νὰ κάνει τὸν ἄνθρωπο Θεό κατὰ χάριν. Πέθανε ἐκουσίως στὸν σταυρό καὶ ἀναστήθηκε ἐκ νεκρῶν. Εἶναι ὁ ἰδρυτὴς τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία συνεχίζει τὸ ἔργο του μέσα στὴν ἱστορία. Ὅποιος πιστεύει σὲ αὐτὸν, ζεῖ δηλαδὴ τὸν ἐκκλησιαστικὸ τρόπο

13 Ἀπριλίου 2014: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

«Ἡ εἰς Ἱερουσαλήμ εἴσοδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Μαρτίνου πάπα Ρώμης ὁμολογητοῦ († 655), Ζωίλου καὶ λοιπῶν μαρτύρων.

Ἦχος: — – Ἐωθινόν: — – Ἀπόστολος: Φίλιπ. δ' 4 - 9 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ιβ' 1 - 18.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 20 Ἀπριλίου, Κυριακή τοῦ Πάσχα.

Ἀπόστολος: Πράξ. α' 1 - 8 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. α' 1 - 17.

ζωῆς, νικάει τὸν θάνατο ἐν τῷ προσώπῳ του καὶ ἡ Γέννηση, ἡ Διδασκαλία, ἡ Προδοσία καὶ ἡ Σύλληψη, ἡ Σταύρωση καὶ ἡ Ταφή, ἡ Ἀνάσταση καὶ ἡ Ἀνάληψη, ἀλλὰ καὶ ἡ Πεντηκοστή, γίνονται γεγονότα τῆς προσωπικῆς του ἱστορίας, καθὼς αὐτὸς ὄλο καὶ περισσότερο μεθλητικιώνεται ἐν Χριστῷ. Μὲ τὴ Δευτέρα του Παρουσία θά ἔρθει νὰ τὴν παραλάβει.

Πνευματικὴ Ζωή

Γιὰ νὰ τὰ κατανοήσει κάποιος σὲ βάθος ὅλα αὐτά, χρειάζεται παράλληλα νὰ μελετᾶει τὴν Ἁγία Γραφή καὶ τοὺς θεοφόρους Πατέρες, παράλληλα μὲ τὴ σωστή συμμετοχὴ του στὰ σωστικά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας. Τότε ὁ Χριστὸς μας τοῦ ἀποκαλύπτει ὡς προσωπικὸς Θεός.

Μέσα στὸν Ναὸ προσφέρουμε τὴ μυρίννοο θεία λατρεία στὸν Θεό, μέσα ἀπὸ τὶς ἀκολουθίες καὶ τὸ κατεχοκὴν μυστήριον, τὸ μυστήριον τῶν μυστηρίων, τὴ θεία Εὐχαριστία. Ὅπως ἀκριβῶς ἡ Μαρία μὲ τὰ μύρα καὶ τὰ δάκρυα λάτρεψε τὸν Χριστό, ἔτσι κι ἐμεῖς μὲ πόνο ψυχῆς γιὰ τὶς πολλὰ καὶ ποικίλα πτώσεις μας, ἀλλὰ καὶ χαρὰ γιὰτὶ ἓνας Θεὸς ἀγάπης σταυρώθηκε καὶ ἀναστήθηκε γιὰ μᾶς καὶ μᾶς ἀνέχεται, ἄς προσφέρουμε ἁγιασμένες καὶ δακρύβρεκτες προσευχὲς στὸν Βασιλέα τῆς δόξης, καὶ ἄς ἀναστηθοῦμε ὡς ἄλλοι Λάζαροι, μέσα σὲ τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ.

Ἄρχιμ. Ε. Τ.

ΑΙ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ

Ἐκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας (σχῆμα 8,5X12 ἐκατ., σελ. 104)

Παρακολουθήστε τὸ Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, σὲν ὅποια περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά ὀμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότις - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τὸν κόσμον μὲσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr